16/08/2019

25 χρόνια από την δίκη των 5 της Ομόνοιας

/ Ομογένεια

Αν και πέρασαν 25 ολόκληρα χρόνια, **η πολύκροτη δίκη κατά των 5 ηγετών της οργάνωσης Ομόνοια, την 15η Αυγούστου 1994 στα Τίρανα,** θα παραμείνει χαραγμένη στην ιστορία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, ως μία δίκη κατά της Ομόνοιας, κατά της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, κατά της Ελλάδος.

Μια δίκη παρωδία, δίκη φόβου και τρόμου με πέντε θύματα, βάσει του πρώτου κατηγορητηρίου, δίκη εξευτελισμού της Ορθοδοξίας με την ημέρα που

διάλεξαν την 15η Αυγούστου της Κοίμησης της Θεοτόκου, δίκη εξευτελισμού όλων των πατριωτικών και εθνικόφρονων οργανώσεων και σωματείων υποστηρικτών του βορειοηπειρωτικού ζητήματος, δίκη αφάνισης όλου του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Άμεση ήταν η αντίδραση της οργάνωσης Ομόνοια, του μακαριστού Σεβαστιανού, της Ελλάδος και όλου του πανταχού Ελληνισμού.

Στην δήλωση του, το Γενικό Συμβούλιο της Ομόνοιας αναφέρει:

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Με τη δημοσιοποίηση του κατηγορητηρίου εναντίων των 5 από καιρό προφυλακισμένων Ελλήνων Μειονοτικών ολοκληρώνεται, δυστυχώς, η πρώτη πράξη ενός έργου που τράνταξε και ανησύχησε πολύ την οργάνωση ΟΜΟΝΟΙΑ και την Εθνική Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία.

Από τη στιγμή, ήδη της σύλληψης των 6, καταγγείλαμε την παραβίαση και των πλέον στοιχειωδών οικονομικών κανόνων εκ μέρους των αρμοδίων κρατικών οργάνων, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Συγκεκριμένα τη νύχτα της 18.4.1994 διεξήχθησαν σε 9 μεγάλες πόλεις της Αλβανίας μαζικές συλλήψεις, κατ' οίκον έγινε προσαγωγή πάνω από 30 ατόμων όπως και κατασχέσεις αντικειμένων και εγγράφων. Οι ανωτέρω ενέργειες πραγματοποιήθηκαν με υπερβολική επίδειξη δύναμης εκ μέρους των κρατικών οργάνων και χωρίς καμία απολύτως εισαγγελική παρουσία ή άλλη οικονομική εγγύηση. Σημειώνουμε ότι σύμφωνα με τον αλβανικό νόμο, η κατ' οίκον έρευνα διεξάγεται μόνο με δικαστική απόφαση και μόνο την ημέρα.

Σε μια προσπάθεια εύρεσης μαρτύρων, η αλβανική ασφάλεια πραγματοποίησε νέα μεγάλης έκτασης επιχείρηση στις 26.5.94 στο Δέλβινο, Αγίους Σαράντα και στο Αργυρόκαστρο. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης αυτής έγινε βίαιη προσαγωγή στον ανακριτή πάνω από 200 ατόμων. Μεταξύ τους υπήρχαν διανοούμενοι, επιστήμονες, νομάρχες, εκπρόσωποι της τοπικής εξουσίας κ. ά. Και στην περίπτωση αυτή παραβιάστηκε ο νόμος, το άρθρο 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον σε ελάχιστες μόνο περιπτώσεις εστάλησαν νομότυπα στους ανωτέρω σχετικές κλήσεις.

Επιμένουμε ότι η σύλληψη των 5 στελεχών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στις 18 Απριλίου έγινε χωρίς κανένα προκαταρκτικό κατηγορητήριο. Στην αρχή δήλωσαν ότι ο έλεγχος έγινε για παράνομη οπλοφορία και ναρκωτικά. Αργότερα η πρώτη κατηγορία εις

βάρους τους άλλαξε διότι κατά τον έλεγχο βρέθηκε αντισυνταγματικό υλικό. Μερικές εβδομάδες αργότερα άλλαξε και αυτό το κατηγορητήριο και κατηγορούνται για αντισυνταγ*ματικές πράξεις. Ωστόσο συν*τάχτηκε το τελικό κατηγορητήριο βάσει του οποίου κατηγορούνται για εσχάτη προδοσία, για αλλαγή συνόρων της Αλβανικής Δημοκρατίας και σχέσεις με κύκλους της ελληνικής κατασκοπείας κ. ά.

Υπογραμμίζουμε ότι η ανάκριση των κατηγορουμένων έγινε σε συνθήκες πλήρης απομόνωσης και για τους 4 από αυτούς χωρίς νομική υπεράσπιση, χωρίς την παρουσία του δικηγόρου υπεράσπισης.

Τούτες οι ωμές παραβιάσεις την νομοθεσίας και των στοιχειωδών δικαιωμάτων του πολίτη, τούτη η μυστική ανακριτική διαδικασία, χωρίς την προβλεπόμενη από το νόμο νομική υπεράσπιση, όπως προβλέπει η ίδια νομοθεσία μας, σε ωθούν όχι μόνο να αμφιβάλεις αλλά σου δημιουργούν την πεποίθηση ότι έχουμε να κάνουμε με μια εσκεμμένη διαδικασία, η οποία έχει σχεδιαστεί με προκαθορισμένους σκοπούς, για να δικαιολογήσουν μια γνωστή στάση, την άρνηση των δικαιωμάτων που ζητά η Ελληνική Μειονότητα, τα οποία της ανήκουν νομίμως, βάσει όλων των Διεθνών Συμβάσεων.

Τούτη η δίκη είναι συνέχεια των άλλων προσφάτων πολιτικών δικαστικών διαδικασιών, όπως κατά των δημοσιογράφων του Φατός Νάνου, κατά των πρώην πολιτικών κρατουμένων, κατά των επιχειρηματιών, κυρίως κατά των μειονοτικών κ.α. Τέτοιου είδους δικαστικών διαδικασιών σου θυμίζουν περασμένες εποχές την κομμουνιστική δικτατορία, κατά την οποία οι κατηγορούμενοι παραδέχονταν περισσότερο εκείνα τα αδικήματα που δεν έχουν πράξει αλλά που εξυπηρετούσαν τους στόχους του δικτατορικού κράτους.

Η δεύτερη πράξη τούτου του δράματος αρχίζει με τη δικαστική διαδικασία:

Διερωτόμαστε: είναι δίκαια η δίκη; Είναι ωφέλιμη; Ποια είναι η αξία της και ποιον εξυπηρετεί;

Ασφαλώς ούτε δίκαια και ούτε ωφέλιμη είναι. Τέτοιου είδους δίκες μπορεί να οδηγήσουν μόνο στην όξυνση των σχέσεων μεταξύ Ελλήνων μειονοτικών και Αλβανών, σχέσεις που χαρακτηρίζονται απ’ τον αμοιβαίο σεβασμό, τη συνεννόηση, την φιλία, αδελφοσύνη και ανεκτικότητα.

Τέτοιες δίκες μπορεί να φέρουν μόνο εντάσεις και αποσταθεροποίηση των καταστάσεων και σε αυτή την περιοχή των Βαλκανίων και εξυπηρετούν μόνο αυτούς που δεν θέλουν το καλό της χώρας μας.

Φρονούμε ότι η δίκη αυτή πρέπει να σταματήσει και να μην υπάρξουν πια τέτοιου είδους δίκες στη χώρα μας, στη δημοκρατική Αλβανία.

Αγ. Σαράντα, 12 Αυγούστου 1994

Από το αρχείο της ΣΦΕΒΑ

Πηγή: Himara.gr | Ειδήσεις απ’ την Βόρειο Ήπειρο